

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten

van het pastoresteam

Nr. 12 – 14 juni 2020

Welkom!

Beste parochianen, deze zondag vieren we Sacramentsdag. Sacramenten laten licht schijnen over de momenten dat Gods aanwezigheid tastbaar en voelbaar wordt ervaren. Vandaag viert de Kerk in het bijzonder dat Jezus persoonlijk tegenwoordig komt onder de gedaanten van brood en wijn. ‘Hier ben ik,’ zegt Hij, als voedsel voor jouw levenstocht.

Het vieren van de eucharistie, het centrale sacrament van onze kerk, is Bron en hoogtepunt van ons leven in verbondenheid met de Heer. Dat wij dat verbond mogen blijven onderhouden in gebed en voortdurende deelname aan de eucharistie. Vanaf vandaag mogen we gelukkig de hostie weer ontvangen. Graag hadden wij deze dag groots gevierd. Het was de bedoeling om deze dag ons 5-jarig jubileum als Heilige Christoffelparochie te vieren met een eucharistieviering en processie en daarna gezamenlijk koffiedrinken en samen eten. Helaas kan dat nu niet doorgaan. Dat houdt u nog tegoed.

Evangelie

Uit het Evangelie volgens Johannes 6,51-58

In die tijd zei Jezus tot de menigte der Joden:

‘Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees ten bate van het leven der wereld.’

De Joden geraakten daarover met elkaar aan het twisten en zeiden: ‘Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?’ Jezus sprak daarop tot hen: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Zoals Ik door de Vader die leeft, gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals bij de vaders die het manna gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.’

Ter overweging bij de lezing

De eucharistie staat in het hart van het katholieke geloof. Het feest van Sacramentsdag wil dit nog eens onderstrepen.

Het belang van het sacrament van lichaam en bloed van Jezus Christus zit hem in de verbinding die het legt tussen ons leven en het leven van Jezus.

Het Tweede Vaticaanse Concilie noemt de eucharistie bron en hoogte punt van het christelijk leven.

De eucharistie is bron omdat we er geïnspireerd en gevoed worden om in het dagelijks leven ons christen-zijn waar te maken.

Het is ook hoogtepunt omdat de eucharistieviering voor alles een dankviering is: God wordt gedankt voor al het goede dat Hij ons schenkt. Eucharistie betekend letterlijk: dankzegging.

Hoe kunnen we begrijpen dat het brood Jezus’ lichaam is en de wijn zijn bloed? Boekenkasten zijn erover vol geschreven. Ook in onze tijd blijft de vraag opkomen of het echt is?

Echtheid ontdek je niet door een geconsacreerde hostie onder de microscoop te leggen. Echtheid heeft ermee te maken of het ons in contact brengt met God.

Het is minder van belang om alle aandacht te vestigen op wat er met de hostie en de wijn gebeurt als ons af te vragen wat er met óns gebeurt.

Word ik gevoed door de heilige communie?

Geef ik de woorden en de gebeden een kans om mij werkelijk te raken?

Vier ik de eucharistie zo dat ik mij openstel voor God?

Wordt het in mijn leven vruchtbaar?

Je hand op te houden om de hostie te ontvangen, daar zeg je nogal wat mee.

Eén aspect is dat je je wilt verenigen met Jezus (communie-communio)

Een ander aspect is dat je daarmee zegt dat je je het leven van Jezus zó eigen wilt maken dat je deelneemt aan zijn levensinzet, zijn ideaal: meewerken aan het tot stand komen van het Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid voor iedereen. Met andere woorden:

Je geeft daarmee aan dat je wilt worden zoals Jezus.

Naast verbondenheid met Jezus en God zeg je dus dat je wilt worden als Jezus, dat je de weg die Hij gegaan is verder wilt voortzetten. (communio met anderen).

De kracht daartoe krijgen we ook door deel te nemen aan de eucharistie en door de heilige Geest, de Helper.

Gebed bij de zondag

God, Gij zijt met ons begaan en wil ons tot zegen zijn.
Wij danken U vandaag voor uw Zoon,
die zichzelf in liefde heeft uitgedeeld
opdat allen verzadigd zouden worden.
Wij bidden U op deze feestdag van het heilig
Sacrament, dat zijn leven, sterven en opstaan uit de
dood voor ons een bron van kracht mag zijn.
Opdat wij zelf de ander tot zegen zijn
en bouwen aan een wereld die de uwe is.

We bidden voor de Kerk:

dat zij voorleeft wat het betekent om te delen,
dat zij de spiritualiteit van de eucharistie
waar maakt in haar handelen
door een gemeenschap van liefde te vormen.

We bidden voor allen die politieke
verantwoordelijkheid dragen;
dat zij zich bewust worden van de honger naar
gerechtigheid.

We bidden voor onze wereld,
zo vol welvaart en overvloed,
zo vol armoede en honger:
dat de vruchten van onze aarde eerlijk verdeeld
worden; dat wij tot delen bereid zijn.

Wij bidden voor onszelf,
dat de herinnering aan Jezus' leven, dood en
verrijzenis voor ons inspiratie mag zijn
tot het beleven van verbondenheid
en tot opbouw van onze Kerk.

Dat deelname aan de eucharistie ons daarbij helpt.

Goede God, verhoor onze gebeden,
geef dat wij delen in de gezindheid van Jezus,
opdat uw koninkrijk kome.

Dat vragen wij U door Jezus, onze Heer. Amen.

Mededelingen.

Weer Samen Vieren!

Bij de doordeweekse vieringen (zie parochieblad)
mogen we vanaf 14 juni weer communie uitreiken.
Dat zal met de nodige voorzorgsmaatregelen
gebeuren. Zo zal er een hoesscherp staan tussen de
voorganger en kerkganger en wordt u gevraagd om
vlak voor het ontvangen van de hostie uw handen te
ontsmetten. Er mogen maximaal 30 mensen meevieren

RK geloof op Radio en TV

Op zondag kunt u de eucharistie op televisie volgen
via KRO-NCRV, vanaf 10.00 uur op NPO 2. Radio
Maria zendt iedere ochtend en avond een Mis uit om
09.00 uur en 19.00 uur. U kunt het beluisteren via de
website www.radiomaria.nl.

Gedachte

Als je niet eet, ga je dood,
als je nooit beweegt, word je stijf als een plank,
als je nooit kijkt, word je blind,
als je nooit luistert, word je doof,
als je nooit voelt, heb je geen gevoel meer, ...
als je nooit nadenkt, heb je geen verstand meer,
als je nooit iets onthoudt, heb je geen geheugen meer,
als je nooit iets hoort over goede mensen,
denk je dat iedereen slecht is,
als je nooit iets hoort over verdriet,
denk je dat alles plezierig is,
als je nooit gelooft, wat moet er dan met je ziel?

Want:

je ogen en oren moeten gevoed worden
met kleuren en klanken,
je neus moet gevoed worden met geuren,
je hersens met raadsels en moeilijke vragen,
en je ziel moet gevoed worden met geloof en bidden,
met Jezus van Nazaret.

Gebedsintenties

De gebedsintenties die opgegeven zijn voor de
zondagsvieringen in onze parochie, worden nu
gelezen/gebeden in de Missen van pastor Hoogma en
pastor De Zwart. Zij vieren nu dagelijks zagezegd
'privaat' de eucharistie in hun huiskapellen. Ook
pastor Schothorst neemt deze namen van onze
dierbaren mee in haar gebedstijd.

Wij wensen u een gezegende zondag toe. We hopen u
weer bij de doordeweekse vieringen te zien en vanaf
juli weer bij de zondagsvieringen.

Het pastoresteam

Voor de kinderen

Kijk eens op: https://www.samueladvies.nl/wp-content/uploads/2017/05/sacramentsdag_doordenkertje.pdf voor een puzzel

Verhaal

Er was eens een koning die drie zonen had. Van alle drie hield de koning evenveel. Ze hadden alle drie dezelfde opvoeding gekregen, maar toch verschilden ze behoorlijk van elkaar. De eerste was een knappe sterke jongen, die goed was in allerlei sporten.

De tweede kon erg goed leren en de laatste kon mooie gedichten schrijven. Helaas kon maar één van hen de koning opvolgen.

Daarom liet de koning de jongens op een dag bij zich komen. 'Jongens', zei hij. 'Ik zal langzamerhand moeten beslissen wie mijn opvolger mag worden.

Ik moet binnenkort naar het buitenland. Wanneer ik terugkom, neem ik de beslissing. Denken jullie in de tussentijd eens na over wat jullie voor het land willen gaan doen wanneer je koning zult zijn.'

'O', dacht de oudste. 'Ik weet waar de mensen van houden. Bovendien ben ik groot en sterk. Ik ben de oudste, dus...'

De middelste moest iets langer nadenken, maar erg moeilijk was het voor hem niet.

Alleen de jongste dacht bij zichzelf: 'Ik zou het niet weten. Ik zit hier in het paleis mooie gedichten te schrijven, maar ik weet niet wat ik zou moeten doen als mijn vader mij koning maakt. Weet je wat? Ik ga het vragen!'

De dag dat de koning op reis ging, vertrok ook zijn jongste zoon. Toen de koning na een aantal weken terugkwam, was de jongste nog altijd niet thuis. Niemand wist waar hij uithing. Ach, dacht de oudste. Dat scheelt weer. Nu hoeft pa alleen tussen mij en mijn andere broer te kiezen. Ik denk dat de keus niet zo moeilijk zal zijn. Zelfverzekerd ging hij zijn vader vertellen wat hij allemaal van plan was. Hij zou sportscholen bouwen en een groot stadion. Sport maakt mensen gezond. Hij zou de sportclubs meer subsidie geven en iedereen mocht gratis naar de wedstrijden. In ieder geval in het eerste jaar dat hij koning zou zijn.

'Ja, ja', zei de koning, terwijl hij met zijn hand door zijn baard streek. 'Prachtige plannen. Heel mooi. Maar ik wil ook de andere twee nog horen. Dat begrijp je.'

De tweede had bedacht dat ieder mens in zijn land de kans moest krijgen om te leren. Ook mensen die nooit de kans hadden gehad om te leren, moesten naar school. Op die manier kon iedereen een goede baan krijgen en zou er geen armoede meer zijn. Om zo veel mogelijk mensen te kunnen laten leren, moesten de scholen samenwerken.

De kinderen die het moeilijk vonden om te leren zouden geholpen kunnen worden door de knappe kinderen. De gehandicapte kinderen moesten niet naar een aparte school, maar samen met de andere kinderen naar dezelfde school.

'Ja, ja', zei de koning, terwijl hij met zijn hand door zijn baard streek. 'Prachtige plannen. Heel mooi. Maar ik wil ook de plannen van mijn jongste zoon horen. Laat hem maar komen.'

Er viel een stilte. De mensen keken elkaar aan.

'Majesteit', zei de eerste minister. 'Uw jongste zoon is al geruime tijd verdwenen. We weten niet waar hij is.' 'Ga hem zoeken', riep de koning. 'Ik doe geen uitspraak, voordat ik zijn plannen gehoord heb.'

Er ging een week voorbij en nog een week. De koning begon ongerust te worden.

'Hij is gevlucht', zei de oudste.

'Hij durft geen koning te worden', zei de middelste.

Maar de koning wachtte.

Eindelijk werd de jongste binnengebracht. Hij zag er moe en boos uit. Zijn kleren waren vies. De oudste broer stootte de middelste aan. 'Hij stinkt', fluisterde hij.

'Waar kom jij vandaan?', vroeg de koning. 'Heb je niet gehoord dat ik alweer lang terug ben? Waarom ben je niet gekomen, zodat ik mijn opvolger kan aanwijzen?' De jongen keek zijn vader bedroefd aan. 'Ik wil u niet opvolgen', zei hij. 'Ik wil terug naar de plek waar ik woon.'

'Waar was je dan?', vroeg de koning verstoord. 'Je ziet er niet uit.'

'Wat doet dat er nou toe?', zei de jongste. 'Ik heb door het land gereisd om te weten te komen wat er nodig is in dit land. Ik was in een sloppenwijk even buiten de stad en heb water gehaald voor mensen die te oud waren om uren in de rij te staan. Ik heb met kinderen gespeeld die geen speelgoed hebben. Ik heb op de kinderen gepast van moeders die moesten werken.

Ik ben tussen hen in gaan wonen. Zij weten niet dat ik een zoon van de koning ben. Ik heb hun leven gedeeld en langzaam zijn ze mij gaan vertrouwen. Vader, ik wil terug. Nu weet ik wat ik met mijn leven moet doen.'

Toen stond de koning op. Vol ontroering zei hij:

'Ga jij maar terug naar waar je vandaan kwam.

Maar eens zul jij de nieuwe koning zijn.'

(Anneke van Wijngaarden. Uit: De sleutelring)